

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9CoCsp/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121355432
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:6121355432.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: A. K., N.. XX.XX.XXXX, C. A. B. XXXX/XX, A., zastúpený JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/2, Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 2.149,20 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 22Csp/77/2021-124 zo dňa 23. februára 2022 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o zaplatenie 2.149,20 € s príslušenstvom. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. O výške nároku na náhradu trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

1.1. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods.1, ods. 2, ods.3 a ods. 4, , § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 1ods. 2, § 2 písm.a/, b/, d/, § 9 ods. 1 a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že spoločnosť Všeobecná úverová banka. a.s., ktorá bola právnym predchodcom žalobcu, a žalovaný uzavreli dňa 17.06.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere „Flexipôžička“, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 2.500 €, ktoré mal žalovaný splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 49,94 € (s poistením) vždy k 15.dňu v mesiaci. Z prehľadu splátok úveru mal súd za preukázané, že žalovaný z poskytnutej sumy 2.500 € uhradil právnemu predchodcovi žalobcu 22 splátok. Nakoľko si žalovaný riadne a včas neplnil povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu úveru ku dňu 18.09.2018. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020 právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku voči žalovanému na nového žalobcu. Účastníci uzavreli zmluvu o úvere, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 v spojení s § 2 písm. a/, písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca poskytol žalovanému úver v rámci svojho podnikania a zároveň žalovaný nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

1.2. Spornou medzi stranami bola otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s poukazom na žalovaným namietané neplatné postúpenie pohľadávky s poukazom na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Následky postúpenia sa prejavia predovšetkým v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa Občiansky zákonník stanovuje pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň aj to, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné. Zákon o bankách v ustanovení § 92 ods. 8 upravuje podmienky postúpenia pohľadávky banky tretej osobe, a to ak je dlžník aj napriek výzve banky nepretržite po dobu 90 dní kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, môže prísť k postúpeniu písomnou zmluvou. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.04.2018 sp. zn. 1Cdo/147/2017 (zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR č. 8/2018 pod č. 60) podľa ktorého ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie v rozpore s týmto ustanovením je neplatným právnym úkonom. V uvedenom rozhodnutí Najvyšší súd SR zároveň skonštatoval, že preukázané zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a jej doručenie adresátovi a následné dlžníkovu nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní sú zákonné podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, keďže zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku.

Ak ide o postúpenie bez splnenia podmienok podľa vyššie uvedeného ustanovenia, ide o konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Na absolútnu neplatnosť súd prihliada ex offo. Súd prvej inštancie zisťoval či boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky a či je postúpenie platné. Súd prvej inštancie mal za to, že postup právneho predchodcu žalobcu nebol v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože vo výzve na zaplatenie z 26.07.2018 (označenej ako Tretia upomienka - pokus o zmier) nebolo uvedené, na zaplatenie ktorých splátok bol dlžník vyzvaný. V ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách sa ukladá banke povinnosť zaslať dlžníkovi výzvu na splnenie peňažného záväzku voči banke a možnosť postúpenia takejto pohľadávky je podmienená následným nepretržitým omeškaním dlžníka so splatením dlhu dlhším ako 90 dní. Vzhľadom na to, že výzva z 26.07.2018 obsahovala výzvu na úhradu dlžnej sumy 145,54 € bez uvedenia vo vzťahu ku ktorej splátke či splátkam je dlžník v omeškaní ako aj bez upozornenia na následok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách (možnosť banky postúpiť pohľadávku voči dlžníkovi na iný subjekt bez jeho súhlasu za splnenia podmienok uvedených v spomínanom ustanovení), ide o výzvu neurčitú, a preto v danom prípade neboli splnené všeobecné podmienky stanovené pre postúpenie bankových pohľadávok. Taktiež nebolo preukázané, žeby banka skutočne doručila výzvu žalovanému dňa 26.07.2018. Žalobca poukazoval na samostatnú výzvu - tretiu upomienku a k nej priložený poštový podací hárok zo dňa 26.07.2018. Z uvedených listín však vyplýva len vyhotovenie písomnej výzvy žalovanému a jej odoslanie, žalobca však týmito dokladmi nepreukazuje skutočné doručenie tejto výzvy žalovanému. Súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.01.2019, sp. zn. 3Co/151/2018.

1.3. Súd prvej inštancie mal za to, že neboli ani splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko žalobca v konaní predložil výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak táto je neurčitá, keďže neobsahuje odôvodnenie, vo vzťahu ku ktorej splátke sa žalovaný dostal od omeškania (keďže z prehľadu platieb vyplýva, že žalovaný uhradil poslednú splátku 19.03.2018, následne nič neplatil až do 13.07.2018, kedy uhradil opäť jednu splátku) a zároveň žalobca nepreukázal samotné doručenie tejto výzvy žalovanému. S poukazom na uvedené je potom zrejmé, že v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, a teda právny predchodca žalobcu postúpil tzv. živý úver, čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. a preto postúpenie pohľadávky na žalobcu je neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že k zosplateniu pohľadávky z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.06.2016 nedošlo platne a potom nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu tejto pohľadávky na

žalobcu, preto súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný.

1.4. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods.1 C.s.p. V prejednávanej veci bol plne úspešný žalovaný a preto priznal súd prvej inštancie nárok na náhradu trov konania žalobcovi v plnom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel. Odvolanie podal z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) C.s.p. Podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania nesprávne právne posúdil. Za účelom preukázania aktívnej vecnej legitimácie žalobca predložil zmluvu o postúpení pohľadávok s identifikáciou postúpenej pohľadávky. Rovnako bol predložený dôkaz o splnení notifikačnej povinnosti právnym predchodcom a to oznámenie o postúpení zo dňa 09.07.2020, ktorým bola právnym predchodcom žalobcu žalovanému oznámenie o postúpení pohľadávky. Oznámenie bolo žalovanému zaslané do jeho dispozičnej sféry, čo preukazujeme predloženým podacím hárkom. Relevantné oznámenie o postúpení pohľadávky riadne hmotnoprávne preukázal. Takýto postup na preukázanie aktívnej vecnej legitimácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. Žalobca odkazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4Obo/210/01, podľa ktorého relevantné oznámenie o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitimáciu postupníka na vymáhanie pohľadávky. Uvedol, že súd prvej inštancie predložil nielen tretiu upomienku zo dňa 26.07.2018, ale spolu s ňou aj podací hárk preukazujúci doručovanie zásielky, a to pod číslom zásielky RE527043215SK. Z tohto podacieho hárku je zrejmé, že predmetná výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 26.07.2018, čo vyplýva z dátumu na ľavej bočnej strane hárku. Obe tieto listiny sú súčasťou súdneho spisu od doručenia návrhu na vydanie platobného rozkazu. Výzvy boli zasielané na adresu uvedenú žalovaným v zmluve. Iná adresa žalobcovi nebola oznámená. Žalobca poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na posudzovanie účinkov doručenia poštových zásielok. Pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj prípade ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky(uznesenie NS SR sp. zn. 4Obo/210/01, uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/129/2010).

2.1. Ďalej žalobca uviedol, že pokiaľ ide o podmienky podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, je možné aby banka alebo pobočka zahraničnej banky postúpila pohľadávku za splnenia podmienok, a to že klient bol na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku písomne vyzvaný a jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Mal zato, že v konaní preukázal splnenie oboch podmienok, teda došlo k riadnemu postúpeniu pohľadávky. Pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať zreteľ na ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákon uvedených prípadov. Žalobca zastal názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy, spolu s príslušným úrokom z omeškania. Aktívnu vecnú legitimáciu preukázal predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo strany postupcu, ako aj zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s príslušnou časťou prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobca v konaní preukázal prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, platobnou históriou úver a výzvami postupcu.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a navrhuje aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

4. Žalobca nevyužil svoje právo a repliku k vyjadreniu žalovaného nepodal.

5. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie Civilného sporového poriadku preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav v zmysle § 215 ods. 1 C.s.p., vec posúdil správne po právnej stránke a svoje rozhodnutie i náležitým spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

5. Odvolací súd mal z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie zistený skutkový stav podľa ktorého žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) dňa 17.06.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úver „Flexipôžička“, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 2.500 €. Žalovaný sa zaviazal uvedené finančné prostriedky vrátiť, a to v pravidelných 96 mesačných splátkach vo výške 49,94 €. Splátku mal uhradiť vždy k 15. dňu v mesiaci. Žalovaný si po počiatočnom riadnom plnení splátok prestal svoje povinnosti plniť riadne a včas. Žalovaný sa dostal do omeškania so splatením splátky splatne dňa 15.04.2018 (uhradil poslednú splátku dňa 19.03.2018), potom prišlo z jeho strany k úhrade splátky dňa 13.07.2018. Dňa 26.07.2018 zo strany právneho predchodcu žalobcu prišlo k zaslaní tretej upomienky, kde bol žalovaný poučený o možnosti predčasne zosplatiť úver. Listom zo dňa 18.09.2018 právny predchodca žalobcu predčasne úver zosplatiť. Dňa 09.07.2020 bolo žalovanému oznámené postúpenie pohľadávky.

6. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 387 ods. 2 dáva odvolaciemu súdu možnosť, v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6.1. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

6.2. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

6.3. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

6.4. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

6.5. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

6.6. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

6.7. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru..

6.8. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

6.9. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

7. Súd je pri rozhodovaní o akejkoľvek žalobe vždy povinný skúmať existenciu aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, a to aj ak ju v konaní nikto nenamieta. Pokiaľ sa súd k tejto otázke aj výslovne nevyjadrí, neznamená to, že sa s ňou nevysporíadal. Aktívna vecná legitímácia predstavuje také právne postavenie žalobcu, na základe ktorého mu podľa hmotného práva patrí žalobou uplatnené právo (nárok) alebo na základe ktorého má procesné právo uplatniť na súde žalovaný nárok. Žalobca má povinnosť uniesť v súvislosti s aktívnou vecnou legitímáciou bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu. Bremeno tvrdenia žalobca unesie už tým, že si určitý nárok uplatní na súde, aj pokiaľ túto skutočnosť výslovne v žalobe neuvedie. Žalobcu zaťažuje tiež povinnosť toto svoje tvrdenie v konaní preukázať, nakoľko je to žalobca, kto z tohto tvrdenia vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky.

8. V posudzovanej veci žalobca tvrdil, že je právnym nástupcom spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s.. Žalobcovi mala byť pohľadávka postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok ku dňu 08.07.2020. Zmluva o postúpení pohľadávok nebola k žalobe pripojená. Ako dôkaz na preukázanie postúpenie pohľadávky žalobca pripojil prílohu č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pôžičky a oznámenie o postúpení pohľadávky.

9. Postúpenie pohľadávky je dvojstranný právny úkon, ktorým do existujúceho záväzkového vzťahu z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok, vstupuje namiesto pôvodného veriteľa - postupcu, nový veriteľ - postupník. Postúpením pohľadávky prechádzajú na postupníka všetky práva spojené s pohľadávkou, vrátane práva domáhať sa jej splnenia na súde. Pre platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok sa vyžaduje písomná forma; súhlas dlžníka s postúpením pohľadávky nie je potrebný. V danom prípade ide o postúpenie pohľadávky medzi veriteľom dlžníka, ktorým bola banka a postupníkom je tretí subjekt, ktorým nie je banka. Na takéto postúpenie okrem všeobecných náležitostí uvedených v Občianskom zákonníku musia byť splnené aj osobité podmienky uvedené v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách. Prvou z osobitých podmienok, ktoré musia byť splnené je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nespĺcanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou je nepretržité omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávkou banky po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Bez splnenia týchto podmienok nesmie prísť k postúpeniu pohľadávky. V prípade, ak by prišlo aj napriek nesplneniu podmienok k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok, tak judikatúra súdov v Slovenskej republike dospela k záveru, že zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách je absolútne neplatná (pozri R 60/2018, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.04.2018, sp. zn. 1Cdo/147/2017, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. novembra 2019, sp. zn. 1 Obdo/92/2018). Taktiež pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru je potrebné rešpektovať aj ustanovenie § 17 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého sa v zásade vylučuje postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, avšak vyššie uvedené zákonné ustanovenie predpokladá výnimky a to musí ísť o postúpenie pohľadávky z osoby oprávnenej poskytovať spotrebiteľský úver na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky a musí ísť o úver po konečnom termíne splatnosti alebo sa pohľadávka stala splatnou pred konečným termínom splatnosti.

10. V prípade, keď žalobca tvrdí, že žalovaná pohľadávka bola naňho postúpená, teda že nie je pôvodným veriteľom žalovaného, ale nárok domáhať sa uspokojenia žalovanej pohľadávky naňho prešiel na základe jej postúpenia, je na žalobcovi, aby uniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k

existencii svojej aktívnej vecnej legitímácie, je povinný preukázať, že došlo k platnému postúpeniu žalovanej pohľadávky z pôvodného (predchádzajúceho) veriteľa na žalobcu. Nakoľko platné postúpenie pohľadávky je možné len na základe písomnej zmluvy (§ 524 Občianskeho zákonníka) a v danom prípade aj za kumulatívneho splnenie podmienok podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách (výzva banky dlžníkovi na splnenie dlhu, omeškanie dlžníka po dobu dlhšiu ako 90 dní), preukázať túto skutočnosť možno práve predložením zmluvy o postúpení pohľadávky, výzvy banky dlžníkovi na úhradu dlžnej sumy a prehľadu úhrad preukazujúcich omeškanie.

11. V prvom rade čo sa týka predčasnej splatnosti úveru odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že neboli splnené podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti sú uvedené v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to spotrebiteľ musí byť so splatením splátky v omeškaní po dobu 3 mesiacov a žalovaný musí byť poučený o možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti, a k vyhláseniu predčasnej splatnosti nemôže prísť v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z obsahu vykonaného dokazovania vyplýva, že právny predchodca mal za úmysel vyzvať na úhradu omeškanej splátky a poučiť o možnosti predčasného zosplatnenia dlžnej sumy prostredníctvom tretej upomienky - pokus o zmier zo dňa 26.07.2018. Z uvedenej výzvy nie je zrejmé od akej omeškanej splátky si žalobca uplatňuje predčasné zosplatnenie úveru. Z rozpisu splátok vyplýva, že žalovaný uhradil dňa 19.03.2018 splátku splatnú dňa 15.03.2018. Nasledujúcu splátku uhradil žalovaný až dňa 13.07.2018. Tretiu upomienku s poučením zaslal právny predchodca žalobcu dňa 26.07.2018, teda pár dní po uhradení splátky dňa 13.07.2018. Odvolací súd zastáva názor, že vzhľadom na neurčitosť výzvy nie je možné posúdiť, že či boli naplnené podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti, teda či bol žalovaný v omeškaní so splatením splátky po dobu najmenej tri mesiace. Taktiež odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu zaslal výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru až dňa 18.09.2018, hoci zo zákona vyplýva možnosť tak spraviť už po 15 dňoch. Uvedené oznámenie o predčasnom zosplatnení úveru je neurčité, nakoľko z neho nie je zrejmé, z dôvodu omeškania, ktorej splátky prišlo k uplatneniu práva na predčasné zosplatnenie úveru. Uvedenou neurčitosťou vyššie uvedených písomností znemožnil právny predchodca žalobcovi účinne sa brániť a uplatňovať svoje práva. Z dôvodu neuvedenia dôvodov odstúpenia od zmluvy, vyhlásenia mimoriadnej splatnosti je potrebné považovať tento úkon za neplatný (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 31.01.2012 sp. zn. 30Cdo/1233/2011). Vzhľadom na to, že je potrebné považovať vyhlásenie mimoriadnej splatnosti za neplatné, nie je možné úver považovať za splatný pre konečným termínom splatnosti, a preto sa na takýto úver vzťahuje zákaz postúpenia pohľadávky zakotvený v § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. Aj z tohto dôvodu je potrebné považovať uzavretú zmluvu o postúpení pohľadávky za absolútne neplatný právny úkon.

12. Odvolací súd taktiež poukazuje v súlade so závermi súdu prvej inštancie nato, že neboli naplnené podmienky na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca síce spolu s podanou žalobou súdu doložil výzvu, tretiu upomienku zo dňa 26.07.2018, avšak ako bolo vyššie uvedené, nejde o určitú výzvu, nie je z nej známe, v ktorých splátkach je žalovaný v omeškaní, žalovaný nebol poučený o možnosti postúpenia pohľadávky ak bude trvať omeškanie dlžníka nepretržite po dobu 90 dní. Bez splnenia týchto podmienok nemohlo prísť k postúpeniu. Za výzvu na zaplatenie, ktorá by spĺňala náležitosti podľa vyššie uvedeného ustanovenia, nie je možné považovať ani výzvu zo dňa 18.09.2018, ktorou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, nakoľko ako bolo vyššie uvedené, nie je táto výzva platným mimoriadnym vyhlásením predčasnej splatnosti. Opätovne odvolací zdôrazňuje, že nie je z uvedenej výzvy zrejmé, od akej omeškanej splátky si uplatňuje predčasné zosplatnenie. Opätovne ani v tejto výzve nie je uvedené poučenie o možnosti postúpenia pohľadávky ak bude dlžník v omeškaní nepretržite po dobu 90 dní.

12.1. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil a odvolací súd sa týmito závermi stotožňuje, že nie je preukázané, že výzva, tretia upomienka boli žalovanému doručená. Žalobca preukázal, že uvedenú výzvu zaslal na poštovú prepravu, o čom svedčí priložený podací hárok. Žalobcom však nebolo preukázané doručenie uvedenej výzvy. Na preukázanie doručenia mal žalobca vychádzať aj z ustanovenia čl. VII. Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu. Podľa uvedeného ustanovenia sa považujú upomienky, ktoré sa doručujú doporučené alebo doporučené do vlastných rúk sa považujú za doručené ak boli dlžníkom prevzaté alebo ak sa vrátila zásielka ako nedoručiteľná. Zo strany žalobcu bolo len preukázané, že ako nedoručiteľná sa vrátila výzva o predčasnom zosplatnení (priložená fotokópia obálky s označením zásielka neprevzatá v odbernej lehote), avšak ohľadom tretej upomienky nebol predložený takýto doklad. Všeobecné obchodné

podmienky právneho predchodcu žalobcu mali zakotvené aj prípad ak sa nedoručovalo doporučené alebo doporučené do vlastných rúk sa zásielka považuje za doručení desiatym dňom po dni, keď bola písomnosť daná na poštovú prepravu. Podľa takejto formulácie nie je možné považovať zásielku za doručení, nakoľko súdna prax dospela k odmietavému stanovisku takejto formulácie. Podľa súdnej praxe dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručení len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15.12.2020, sp. zn. 5Cdo/36/2020). Odvolací súd má za to, že žalobca relevantným spôsobom nepreukázal doručení uvedenej výzvy do dispozičnej sféry žalovaného, teda nie je možné mať za to, že by bola splnená podmienka podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd v súlade s prvoinštančným súdom má za to, že zo strany žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu neprišlo k preukázaniu splnenie podmienok podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, nebolo preukázané doručení výzvy podľa predmetného ustanovenia, dokonca predmetná výzva je neurčitá a teda neplatná. Rovnako je neplatné aj predčasné zosplatnenie čo bránilo platnému postúpeniu pohľadávky, nakoľko bolo v zmysle ustanovenia § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. zakázané. Vzhľadom na tieto skutočnosti je potrebné považovať postúpenie pohľadávky za neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, teda práva a povinnosti z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprišlo, a teda nebola daná aktívna vecná legitímácia žalobcu na podanie žaloby.

14. Pokiaľ ide o poukázanie na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4Obo/210/01 nie je spôsobilé privodiť zmenu v rozhodnutí napadnutom rozsudku a nie je aplikovateľné na danú situáciu. V danom prípade nestačí len oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky. Nakoľko Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 24.04.2018, sp. zn. 1Cdo/147/2017 uviedol, že je potrebné aby na postúpenie pohľadávky boli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Bez splnenia podmienok podľa uvedeného ustanovenia, ide o zakázané postúpenie v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd pre úplnosť uvádza, že žalobca preukázal svoju aktívnu legitímáciu zmluvou o postúpení pohľadávky, čo však nie je pravda, nakoľko v spise sa predmetná zmluva nenachádza.

15. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.).

16. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalobcu nevyhoviel a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mal žalovaný v odvolacom konaní plný úspech a vznikol mu voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).